

Είναι φανερό πως ο πολιτικός... κήπος της χώρας μας έχει απ' όλα. Η Τρόικα, οι φανερές και οι υπόγειες δυνάμεις της χώρας, οι πολίτες, όλοι κινητοποιούνται οραματίζονται, εκφράζονται και όλα αυτά μοιάζουν με μια κατσαρόλα που βράζει και κανένας δεν γνωρίζει εάν η πολιτική κατάσταση αντέξει στους ποικίλους κραδασμούς ή εάν το χάος καλύψει όλη μας την ζωή. Μπορεί τα μεσάνυχτα της προπερασμένης Κυριακής να απορρίφθηκε η πρόταση δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ, και ο Πρωθυπουργός να είπε πως η κυβέρνηση βγαίνει πιο ενισχυμένη από αυτή την περιπέτεια εν τούτοις κυρίαρχη είναι η ανησυχία για το αν θα συνεχίζει να υπάρχει η κυβερνητική σταθερότητα. Ο φόβος για αλλαγή στους κομματικούς συσχετισμούς είναι ο μεγάλος πονοκέφαλος για την δικομματική συνεργασία και φυσικά για την πολιτική σταθερότητα.

Γνωρίζουν άπαντες στην χώρα μας ότι κουμάντο στην πατρίδα μας δεν κάνουν οι εκλεγμένοι βουλευτές και η κυβέρνηση. Τα πάντα εξαρτώνται από τους εκπροσώπους της Τρόικα, οι οποίοι και καθορίζουν την πορεία μας. Αυτοί αποφασίζουν για τις απολύσεις, για την κινητικότητα για την διαθεσιμότητα, για μισθούς και για συντάξεις, και αυτοί.. μαγειρεύουν το πολιτικό μέλλον μας και σκέπτονται ακόμη και το πολιτικό ... χάος, σε περίπτωση που δεν υλοποιήσουμε όσα αυτοί θέλουν.

Οι Ευρωπαίοι πιέζουν να κάνουμε πράξη όσα συμφωνήσαμε κατά το παρελθόν δηλ. να καλύψουμε το δημοσιονομικό κενό για το 2014 και 2015, να κάνουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές να τρέξουμε τις αποκρατικοποιήσεις και να δημιουργήσουμε μικρότερο... κράτος, απολύοντας δεκάδες χιλιάδες υπαλλήλους, θύματα του στημένου πελατειακού κράτους. Μέσα σ' αυτή την τραγική κατάσταση η Ν.Δ. φαίνεται πως κρατάει την συνοχή της και δεν έχει διαρροές. Το ΠΑΣΟΚ, που απ' ότι δείχνουν τα πράγματα θα πάψει να υπάρχει, ακόμα και ως όνομα, μετά τις Ευρωεκλογές, μοιάζει με κινούμενη άμμο και έχει την εικόνα της διαλυμένης διαδήλωσης, με έντονα χαρακτηριστικά.. Δελφινολογίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που εισπράττει την ψήφο διαμαρτυρίας, φαίνεται πως μπερδεύεται μέσα στην ομίχλη των συνιστωσών και των διαφορετικών θέσεων και τάσεων. Τα υπόλοιπα μικρά κόμματα δεν

θέλουν να χρεωθούν μια οικονομική τραγωδία, γιατί δεν έχουν καμία ευθύνη για τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια.

Πάντως η χώρα μας μοιάζει με καζάνι που βράζει και η ταπείνωση που δέχεται από τους δανειστές είναι μεγάλη. «Πρώτα θα πάμε για σκι και μετά θα συζητήσουμε με τους Έλληνες» είπε ο Τόμος Βίζερ, επικεφαλής του Euro Working Group, δείχνοντας καθαρά πόσο μας... υπολογίζουν στην Ευρώπη.

Η μοναδική ελπίδα για να στηριχθούμε ως χώρα προέρχεται από την κυρία Μέρκελ και την Γερμανία. Ας ελπίσουμε πως ο Αντώνης Σαμαράς, θα πάρει στην στήριξη και την ουσιαστική βοήθεια, τις επόμενες ημέρες, γιατί διαφορετικά τα πράγματα μπορεί να οδηγηθούν στα άκρα τόσο μέσα στα κόμματα και στην κυβέρνηση, όσο και μέσα στην Ε.Ε. Γεγονός είναι πως η φτώχεια και η εξαθλίωση του λαού δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχιστεί άλλο.

Γράφει ο Δρ. **Κώστας Πατέρας**, D. Ed., M.Ed., Ph.D.
Δημοτικός Σύμβουλος – Πολιτευτής